

- στολμοῖσι νεκρῶν κράτας ἐξεστεμμένα,
 ὄχλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύνοντα συμφορᾶς τινός.
 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς·
 γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος; 530
- ΜΕ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,
 ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;
- ΗΡ. τί φῆς; τίν' ἐς ταραγμὸν ἦκομεν, πάτερ;
- ΜΕ. διολλύμεσθα· σὺ δὲ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 εἰ πρόσθεν ἦρπασ' ἅ σέ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν· 535
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
 καὶ τὰμ' ἐθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
- ΗΡ. Ἄπολλον, οἷοις φροιμίοις ἄρχει λόγου.
- ΜΕ. τεθναῖσ' ἀδελφοὶ καὶ πατήρ οὐμὸς γέρων.
- ΗΡ. πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχῶν; 540
- ΜΕ. Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς γῆς ἀναξ διώλεσεν.
- ΗΡ. ὄπλοισ ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
- ΜΕ. στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
- ΗΡ. τί δῆτα πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;
- ΜΕ. κτείνειν ἔμελλε πατέρα καμὲ καὶ τέκνα. 545
- ΗΡ. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
- ΜΕ. μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαῖατο.
- ΗΡ. κόσμος δὲ παίδων τίς ὄδε νερτέροις πρέπων;
- ΜΕ. θανάτου τὰδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμμεθα.
- ΗΡ. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκειτ'; ὦ τλήμων ἐγώ. 550
- ΜΕ. φίλων ἔρημοι, σέ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
- ΗΡ. πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
- ΜΕ. Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγελλον τάδε.
- ΗΡ. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστίαν τ' ἐμὴν;
- ΜΕ. βία· πατήρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555
- ΗΡ. οὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
- ΜΕ. αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
- ΗΡ. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
- ΜΕ. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
- ΗΡ. μάχας δὲ Μινυῶν, ἅς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560
- ΜΕ. ἄφιλον, ἴν' αὐθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.